HPV inhaalvaccinatie bij jongens tussen 16-19 jaar in de huisartsenpraktijk: een kwaliteitverbeterproject.

Haio: Van Hulle Benoit , U.G.
Promotor: Heytens Stefan , U.G.
Praktijkopleider: BRUGGEMAN Veerle , JOOS Jörgen , MACHTELINCKX Chris

Context: Sinds 2019 zijn jongens tussen 15-19 jaar voor HPV in het basisvaccinatieschema opgenomen vanwege de kosteneffectiviteit bij het voorkomen van HPV-gerelateerde kankers. Een inhaalvaccinatieproject in huisartsenpraktijken wordt voorgesteld als een praktische manier om deze groep te bereiken en te vaccineren.

Onderzoeksvraag: De studie richt zich op het verkennen van literatuur over het organiseren van HPV-vaccinatie voor jongens tussen 15-19 jaar in huisartsenpraktijken. Via een kwaliteitverbeterproject wordt geïdentificeerd of uitnodiging via brief met vervolgens telefonisch herinnering voor wie niet zijn afgekomen op een eerste vaccinatie een effectieve interventie is.

Methode: Het kwaliteitverbeterproject volgt de PDCA-cyclus (plan, do, check en act) gedurende een jaar over twee huisartspraktijken in Vlaanderen. De doelgroep wordt geselecteerd op basis van leeftijd (16-19 jaar) en een actief medisch dossier, met uitsluiting van jongens die al eerder zijn gevaccineerd tegen HPV. De interventies omvatten het uitnodigen van de doelgroep per brief voor een consult voor de eerste HPV-vaccinatie, gevolgd door telefonisch contact bij uitblijven van reactie na 6 maanden. Na afronding van het project wordt het effect op de vaccinatiegraad geëvalueerd, samen met de vaccinatiegraad per brief en per telefoon.

Resultaten: Er werden in praktijk 1 in totaal 32 en praktijk 2 in totaal 79 uitnodigingbrieven verstuurd via post. In praktijk 1 werd 6 maanden na aanvang 15 keer en in praktijk 2 in totaal 31 keer op de uitnodiging van de brief ingegaan (een opgestart vaccinatie). Respectievelijk bedraagt het dus een vaccinatiegraad van 46,9% en 39,2%. Het aantal patiënten die zich laten vaccineren na de telefonische interventie bedroeg in praktijk 1 nul. In praktijk 2 vaccineerde 4 patiënten zich extra.

Conclusie: De brief leidde tot een toename van de vaccinatiegraad, maar telefonische opvolging had weinig effect. Herinneringen kunnen nuttig zijn voor patiënten met onvoltooide vaccinatieschema's. Een belangrijke beperking is een mogelijke onvolledige registratie van vaccinatie. Implicaties voor de praktijk suggereren het gebruik van uitnodigingsbrieven als effectieve methode, terwijl telefonische herinneringen minder zinvol lijken. Verder onderzoek kan zich richten op de effectiviteit van telefonische oproepen als eerste interventie en op het begrijpen van redenen waarom patiënten zich niet laten vaccineren